

Dosarul nr. 2ra-1135/21

Prima instanță: Judecătoria Căușeni sediul central (jud. A. Costiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu împotriva Evgheniei Ceban cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică

împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Ceban și menținută hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Căușeni sediul central, prin care cererea depusă de Ion Ceban a fost respinsă

constată:

La 25 iunie 2019, Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Evgheniei Ceban cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea din 21 noiembrie 2007 a Judecătoriei Bender, a fost obligat să achite Evgheniei Ceban pensie alimentară pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de 1/3 din salariu și/sau alte venituri, începând cu 30 august 2007 și până la atingerea majoratului de către copii.

A precizat că până la 10 ianuarie 2017, pensia alimentară pentru copiii minori XXXXX și XXXXX era în mărime de 1/3 din salariu lunar, iar din 10 ianuarie 2017, pensia alimentară pentru fiica minoră XXXXX era în sumă fixă de 600 de lei.

Prin încheierea din 23 aprilie 2018 a executorului judecătoresc Iulia Danu privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor, a fost stabilită restanța plății de întreținere pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 30 iunie 2016 – 30 de luni, în mărime de 38 130 de lei și 15 600 de lei restanța până la 1 august 2011, pentru perioada 1 iulie 2016 - 10 ianuarie 2017 în mărime de 8 049,60 de lei, iar în total suma de 61 779,60 de lei, ce urmează a fi încasată din contul lui.

A evidențiat că în perioada 5 iunie 2009 - 14 aprilie 2016, fiul său XXXXX a locuit cu dânsul, iar în perioada 30 octombrie 2012 - 1 aprilie 2013 și 2 iunie 2013 - 7 martie 2015 fiica minoră XXXXX la fel s-a aflat la întreținerea lui.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167, 281, 282-285 CPC.

A solicitat constatarea faptului că din datoria de 61 779,60 de lei urmează a fi exclusă suma de 54 665 de lei pentru anii în care copii XXXXX și XXXXX au fost la întreținerea lui, iar dânsul ar avea o datorie de 7 124,60 de lei.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Căușeni sediul central, cererea depusă de Ion Ceban a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ion Ceban și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, deoarece domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu intimata/pârâtă prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, executorul judecătoresc a avut obligația de încasa de la Ion Ceban pensia alimentară, precum și să calculeze restanța în acest sens dacă aceasta există.

La fel, prima instanță și instanța de apel au reținut că din momentul ce s-a modificat situația privind domiciliul copiilor minori, ultimul nu era îngrădit de dreptul de a se adresa în temeiul art. 110 Codul familiei cu solicitarea de modificare a domiciliului copiilor minori și încasare în acest sens a pensiei de întreținere a copiilor minori de la Evghenia Ceban, reieșind din faptul că ambii părinți în egală măsură au obligația de a contribui la creșterea și educația copiilor minori, inclusiv să achite pensia alimentară.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat cererea lui Ion Ceban ca fiind una vădit neîntemeiată, pe motiv că ultimul nu s-a adresat în instanță cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu tata, acesta fiind stabilit inițial cu mama copiilor, în temeiul unei hotărâri judecătorești care se bucură de autoritatea lucrului judecat.

La 4 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi decizii de remitere a cauzei spre rejudecare la Judecătoria Căușeni sediul central în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat că, deși în prima instanță intimata Evghenia Ceban a menționat că în perioada cât copiii s-au aflat la întreținerea lui în sat. XXXXX r-nul XXXXX, a expediat colete și bani pentru întreținerea copiilor, nu a prezentat probe ce ar dovedi declarațiile sale.

A precizat recurentul că transfera intimatei banii pentru întreținerea copiilor minori, însă, ultima îi folosea în interesele sale, astfel, dânsul corect a solicitat excluderea sumei în mărime de 54 665 de lei cu titlu de restanță la pensia de întreținere a copiilor minori.

Având în vedere prevederile art. 58 alin. (1) Codul familie, a evidențiat că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, însă, când ambii copii locuiau cu dânsul, iar mama acestora Evghenia Ceban se afla peste hotarele țării și cheltuia

pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori în interesele sale, nu există o egalitate între părinți.

Prima instanță a examinat prezenta cauză superficial, dar trebuiau să fie citați la examinarea acestei cauze și executorii judecătorești.

La 8 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Evghenia Ceban a depus referință la recursul declarat de Ion Ceban, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 31 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 105), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 iunie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Ceban, reprezentat de avocatul Tudor Butescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nina Vascan